

Bestemmelsen gennemfører den nordiske udleveringskonventions artikel 23 og 24. Der henvises herom nærmere til pkt. 3.2 og 4.1.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Muligheden for retsforfølgning for andre lovovertrædelser, som er begået før den handling, den pågældende er udleveret for, er i dag reguleret af § 6, stk. 1, nr. 4 (danske statsborgere), og § 6, stk. 1, nr. 5 (udlændinge), i den nordiske udleveringslov. Der henvises herom til pkt. 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Efter den gældende ordning kan udlevering kun ske på vilkår af, at den udleverede ikke drages til ansvar for andre lovovertrædelser, som er begået før den handling, den pågældende er udleveret for den. Kun hvis betingelserne i en af de undtagelsesbestemmelser, der nævnes i § 6, nr. 4, litra a-d, er opfyldt, vil den pågældende kunne drages til ansvar for sådanne handlinger.

Den nordiske udleveringskonventions artikel 23, hvor der bl.a. ikke skelnes mellem danske statsborgere og udlændinge, indebærer både i forhold til den gældende nordiske ordning og i forhold til specialitetsreglen i udleveringslovens § 10 j, jf. § 10 (vedrørende udlevering til EU-medlemsstater og stater uden for EU (og Norden)), en udvidet adgang til udlevering, idet der kun i et mere begrænset omfang som betingelse for en udlevering kan stilles vilkår om, at den udleverede ikke må drages til ansvar for andre lovovertrædelser, som er begået før den handling, den pågældende er udleveret for.

Forslaget til *stk. 1* fastslår på den baggrund, at udlevering som udgangspunkt ikke kan betinges af, at den udleverede ikke må drages til ansvar for andre strafbare handlinger begået før udleveringen end den, der er sket udlevering for.

Det foreslås dog samtidig, at udlevering kun kan ske på vilkår af, at den udleverede ikke drages til ansvar for andre strafbare handlinger begået før udleveringen, end den, der er sket udlevering for, hvis udlevering for den pågældende handling ville være blevet afslået efter en af de foreslåede bestemmelser i § 10 c, jf. § 10 i (den kriminelle lavalder), § 10 m, stk. 1, 1. pkt., jf. 4. pkt. (den pågældende her i landet, i et andet nordisk land eller en EU-medlemsstat er dømt eller frifundet for den samme handling), eller § 10 m, stk. 1, 2. pkt. (benådning) (*nr. 1*), eller udlevering for den pågældende handling kunne have været afslået efter § 10 d, stk. 2, jf. § 10 m, stk. 2 (tiltalefrafald/påtaleopgivelse), eller § 10 f, stk. 1, jf. § 10 n (handlingen begået helt eller delvist her i landet), og justitsministeren ikke meddeler tilladelse til, at den pågældende kan drages til ansvar for handlingen (*nr. 2*).

Forslaget til *stk. 1* gennemfører artikel 23, stk. 1, i den nordiske udleveringskonvention. Med hensyn til justitsministerens tilladelse efter nr. 2 henvises til forslaget til udleveringslovens § 20, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 13), og bemærkningerne hertil.

Efter det foreslåede *stk. 2* vil den udleverede uanset den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, 2. pkt.*, kunne drages til ansvar for andre strafbare handlinger begået før udleveringen end den, der er sket udlevering for, hvis den pågældende efter at have haft mulighed for at forlade det land, hvortil den pågældende er udleveret, har undladt dette i 45 dage efter den endelige løsladelse eller er vendt tilbage til dette land efter at have forladt det (*nr. 1*), eller den pågældende efter den foreslåede § 18 j i forbindelse med samtykke til udlevering til det nordiske land, hvortil udlevering er sket, har meddelt samtykke til at blive draget til ansvar for andre strafbare handlinger begået før udleveringen end den, der er sket udlevering for, eller den pågældende har meddelt samtykke hertil i et retsmøde i det nordiske land, hvortil udlevering er sket (*nr. 2*).

Forslaget til *stk. 2* gennemfører artikel 23, stk. 2, i den nordiske udleveringskonvention, og svarer til visse af de gældende betingelser i udleveringslovens § 10, nr. 1 (litra b og c), jf. § 10 j, men får i relation til udlevering til de nordiske lande et væsentligt mere begrænset anvendelsesområde, da udgangspunktet som nævnt er, at der *kan* ske retsforfølgning for andre lovovertrædelser end den, der er sket udlevering for.

Den nordiske udleveringskonventions artikel 24 regulerer, i hvilket omfang en person, der er udleveret til et nordisk land i medfør af en nordisk arrestordre, kan udleveres videre til et tredje land (dvs. et andet land end det, hvortil udlevering er sket) for en lovovertrædelse, der er begået inden udleveringen. Hvis det land, der i givet fald skal ske videreudlevering til, også er et nordisk land, kan en sådan videreudlevering ske, medmindre udlevering fra det oprindelige anmodende land til det nu anmodende land ville være blevet afslået efter national ret i henhold til artikel 26 eller 27 (om udlevering til/fra Island).

Hvis det land, der i givet fald skal ske videreudlevering til, er et EU-medlemsland eller et tredjeland (dvs. et land uden for Norden og EU), kan en sådan videreudlevering ske i henhold til reglerne i det anmodende lands lovgivning, hvis a) den pågældende selv meddeler samtykke hertil, b) den pågældende, uanset at denne i 45 dage uhindret har kunnet forlade det land, hvortil denne er udleveret, har undladt dette, eller den pågældende efter at have forladt landet frivilligt er vendt tilbage, eller c) det anmodende land meddeler samtykke hertil. Samtykke kan kun meddeles,